

hát az Újszövetségi Anyaszentegyház így vallja: Jézus Krisztus a mi békességünk.

Hogyan lett ő békességgé?

Tetszett Istennek, hogy Őbenne békéltesse meg magával a világot. Erről egybehangzó bizonyágtételt tesznek a próféták és az apostolok. Ésaías ezt mondja: "És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van és az ő sebeivel gyógyulánk meg."/53,5/ Pál apostol pedig így tanít: "Mert Ő a mi békességünk, aki a két nemzetséget eggyé tette, és lerontotta a közbevetett választófalat, az ellenségeskedést az ő testében... hogy megbékéltesse az Istennel mind a kettőt egy testben a keresztfán által, megölvén ezen az ellenségeskedést."/Ef.2,14.16/

Úgy és akkor lesz számunkra békességgé Jézus Krisztus, ha ezt az ő ellenségeskedést megölvő kereszttáldozatát elfogadjuk, hit által magunkra érvényesnek tekintjük. A református keresztény hittan szerint a békesség a megigazulás gyümölcse: "Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által."/Rm.5,1/ Kálvin a békességet a hit által való megigazulás "páratlan gyümölcs"-ének nevezi. Azt tanítja hogy nincs meg ez a békessége sem a farizeusnak, ki a cselekedetekben való hazug bizakodástól duzzadozik, sem az elkábult bűnösnek, aki vétkei édességétől megrészegülten semmi nyugtalanságot sem érez magában.

Tehát hit által lesz ő békességünké. De engedjétek meg nekem, hogy a hitről is idézzem, amit néhány sorral lejjebb mond: "...nem annak van olyan hite, hogy a hívők közé számítható, akit hirtelen felbuzdulás indít a hívésre, hanem annak, aki állandóan s /hogy úgy mondjam/ jól megvetett lábbal kitart az Istentől neki rendelt őrhelyen, úgyhogy mindenkor Krisztus